

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na doma računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četrstopenjske petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnništvo je v Ljubljani v Frana Kolmana hiši, "Gledališka stolba".

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Iz državnega zbora.

Z Dunaja 11. februarja.

Odsek za izjemne naredbe je končal svoje delo, in kakor se je dalo pričakovati, ločil se je v večino in manjšino. Večina pritrdi vladnim naredbam in le dostavlja neko motivacijo ter izraža svojo nado, da bode vlada naredbe le proti anarhistom rabila in da jih brž ko mogoče odpravi. Liberalna manjšina sicer ne ugovarja celim naredbam, pa tisti del, ki ustavlja tiskovno svobodo in porotne sodnije, zahteva, da se prekliče. Za poročevalca večine je izvoljen gosp. dr. Tonkli, za manjšino bode dr. Kopp poročal. Debata se bo menda v četrtek začela.

Vlada utegne dobiti večino, ker je v odseku grof Coronini z večino glasoval, sme se tedaj soditi, da bo njegov klub tudi tako glasoval.

V českem klubu je bil že razgovor. Večina se je izrekla za naredbe. Ker so se pa nekateri poslanci močno protivil, česki klub še ni sklenil, bode li vprašanje klubovo ali ne.

Tudi mej Poljaci je nekaj protivnikov. Kako bode klub glasoval, namreč, ali bode sklenil, da je vprašanje klubovo, še ni znano.

V Hohenwartovem klubu bode tudi še le razgovor. Levica je sklenila, da bode glasovala za nasvet dr. Koppa. Pričakovati nam je tedaj spet hude in strastne debate in zopetnega hujskanja Dunajčanov proti zborovi večini. Poročilo še ni tiskano, ker še ni vzprejeto v odseku.

V današnji seji je zbor dovolil, da se Reschauer, glavni urednik „Deutsche Zeitung“, sme izročiti sodniji, ker ga „Tiroler Stimmen“ tožijo zaradi razžaljenja časti. Očitajo mu, da je njegov časnik dobil od barona Schwarza v aféri Kaminski 600 gold. (molči plače) „Schweigsgeld“. Reschauer pa trdi, da je to obrekovanje.

„Unsere Zeit“ o Slovencih.

(Dalje.)

Po tem gospod pisatelj omenja dušnih zmoglostij Slovencev in se sklicuje na sodbo Anastazija Grūna, češ, da to, kar je le-ta v predgovoru k svojemu prevodu „Narodne pesni v Kranjskej“ pisal o Kranjcih, velja o Slovencih sploh. Rečeni pesnik namreč pravi: „Kranjske narod in zemlja pa imata oba to lastnost, da svojih dobrot in neovrznih pred-

nostij ne znata pokazati, tako je zemlja ravno svojo najmalovrednišo in najbolj nerodovitno stran razložila ob velikej cesti, tako se pa tudi narod proti tujcu, njegovega jezika in običajev nevaženemu, vede le mrzlo in nezaupno. O dušnej nadarjenosti imajo poklicani sodniki jedno sodbo; učenci večinoma prinesó v šolo dobro glavico, dobro voljo, tako da se lahko učijo. Posebno glavo imajo za jezike; saj tudi navaden mož, ki je nekoliko po svetu hodil, skoraj vsak razume poleg svoje materinščine še kakov drug jezik, če ne celo dva. Število rojenih Slovencev, ki državi služijo po najrazličnejših poklicih, je, ako vzamemo število naroda, gotovo zelo veliko. Srca in veselosti se jim tudi ne more odrekati. — Mi bi se pač ne mogli zatajiti, da ne bi Nemcem povedali, kako se je pa ta isti grof, pravi modérni Janus, pri drugej priliki iz nas Slovencev norčeval!

Nadalje gospod pisatelj, govoreč o ljubezni Slovencev do glasbe in petja, toži po pravici, da so še pred kratkim pretirajoči duhovniki preganjali posvetne pesni in petje in tako res pokopali mnogo lepih narodnih pesnij; sedaj je boljše, mnogo se žrtvuje, da se spomeniki stare vere, starih običajev in narodnega pesništva otmó in ohranijo.

Gospod pisatelj delj časa postóji pri naših narodnih pesnih, navaja zopet besede Anastazija Grūna, kot v Nemcih znane in verodostojne priče, podá sedem kratkih narodnih pesnic, pojočih o ljubezni, v nemškem prevodu, in sploh opozarja na zbirko Grūnovih prevodov, katero je poklican kritik pozdravil s temi le besedami: „Narod, čegar pesniški duh je tako svítal vstal iz groba, je pozdravljati kot na novo pridobljeno deželo, s katero je kraljestvu človeškega napredka in ljudomile omike prirastla nova moč, posebnost in lepota.“

Narod ima tako bogato zalogo pregovorov, da se sme primerjati v tem z vsakaterim drugim narodom. Kulturni zgodovinarji in etnografi iz teh pregovorov lahko sklepajo na narodovo modrost, njegovo mišljenje, njegove običaje in prazne vere, zlasti pa, ker nekateri pregovori sezajo celo v predkrščansko dóbo, na narodovo bajeslovje.

„Ko zapade prvi sneg, tedaj se družina tesnejše sklene; v hiši se vrté kolovrati pod stopáli ženskimi, a tudi možki imajo marsikaj popraviti. Pri tem delu pa se vrsto govori, in tedaj si pri-

povedujejo pravljice in povestij brez števila. Komaj preneha mati svojim otročičem govoriti o svetlih angeljcih, ki vsak večer na tisoči lučic na nebu prižgó, kateri za vsacega novorojenčka postavijo novo zvezdico, pa jo, kadar umrje, zopet upihnejo, da se od neba doli za morje utrne; že se oglasi starec s svojimi pravljicami o vilah, o „divjih ženah“ ali „ajdovskih deklicah“, ki so njega dni, ko je bilo na svetu še tako dobro in lepo, z ónega griča vzpomladi kmeta opominjale, kdaj naj gre grah sadit, pšenico sejati in drugo delo delati; po tem pridejo zopet rojenice in sojenice na vrsto, ki človeku takoj pri rojstvu usodo prorokujejo; dalje o škrtalji, ki v griču svoje zaklade varuje; o divjem možu, ki po gozdu hodi; o povodnem možu, ki si je notri globoko v Savi tam, kjer se vánjo druga reka steka, postavil svojo palačo, ki se je že večkrat na plesišči prikazal, tu je kot lep vitez kako štimano in ošabno lepoticó začaral ter z njo do večera plesal, potlej jo pa v divjem diru odnesel v svoj mokri dom; slednjič pa si tudi pripovedujejo lepo pravljico o Zlatorogu, jedno najbolj duhtečih cvetic narodnega pesništva, katera je, po Rudolfu Baumbach-u pesniško predelana na široko sedaj poznana v nemškem svetu.“ (Dalje prih.)

Politični razgled. Notranje dežele.

V Ljubljani 13. februarja.

Včeraj je vlada v državnem zboru predložila zahtevo, da se jej dovoli dokladni kredit 204.300 gld. za pomnoženje policije na Dunaji. — Misi se, da bode grof Tassé tudi pri javnej debati v zbornici izjavil, da vlada hoče izjemne naredbe upotrebjevati samo proti anarhističnim rovanjem. Z začetka se je nameravalo razgovarjati se o izjemnih naredbah v tajnej seji, pa levica je žugala, da v tem slučaju zapusti zbornico, in to je pregnalo vse pomisleke proti javnosti.

Vprašanje o decentralizaciji železnice napreduje. V trgovinskem ministerstvu bilo je več konferenc, v katerih se je izdelal nov statut državnih železnic. Teh konferenc udeleževala sta se zastopnik vojnega ministerstva in minister deželne brambe grof Welsersheimb. Rezultat posvetovanj se predloži ministerskemu совету, ki bode pod predsedstvom cesarjevem, katerega se bodo udeležili tudi skupni ministri. Po intervenciji skupnega ministerstva zavrglo se je več poljskih želj in kakor se

LISTEK.

Knez Serebrjani.

(Ruski spisal grof A. K. Tolstoj, poslovenil I. P.)

I. Poglavlje.

Opričniki.

(Dalje.)

— Kaka človeka sta to? — vprašal je knez. — Zakaj ste ju privezali k sedloma?

— Ne mi, bojar, a razbojniki so ju privezali. Mi smo ju našli za vrtovi in straža bila je pri njima postavljena.

— Toraj odvežite ju in spustite

Osvobodena ujetnika stegovala sta otrpnene ude, pa nesta hitela porabiti svobode, a ostala sta, da bosta videla, kaj bo s premaganima?

— Poslušajte, malopridneži, — rekel je knez zvezanim opričnikom, — povejte, kako da ste se predrznili imenovati se carske ljudi? Kdo ste vi?

— Ali si oslepel, ali kaj? — odgovori je je-

den izmej njih. — Ali ne vidiš, kdo smo mi! Saj je vsem znano kdo? Carski ljudje, opričniki,

— Prokleti razbojniki! — zakričal je Serebrjani: — Če je življenje vam drago, povejte resnico!

— Ali si z neba padel, — rekel je porogljivo črnobradec, — da še nesi videl opričnikov? Vrag vedi, od kod si prišel, da bi te zemlja požrla.

Trdovratnost razbojnikov razjarila je Nikito Romanoviča.

— Poslušaj me, pogumni korenjak, — rekel je on, — tvoja neustrašljivost se mi je prikupila, hotel sem ti že prizanesti. Pa če nemudoma ne poveš, kdo si, ukažem te obesiti, kakor gotovo je Bog svet!

Razbojnik se je ponosno stegnil.

— Jaz sem Matvej Homjak! odgovoril je on, — konjar Gregorja Lukjanoviča Skuratova-Belskega: zvesto služim svojemu gospodu in carju pri opričnikih. Metla, ki jo imamo privezano k sedlu, pomenja, da čistimo Rusijo, pometamo izdaje iz carske zemlje; pasja glava pa, da grizemo carjeve sovražnike. Zdaj veš, kdo sem; zdaj pa povej ti, kako ti je ime, da

bomo vedeli kako te klicati in poveljevati, kadar bo treba tebi zaviti vrat?

Knez bil bi odpustil opričniku njegovo predrzno govorjenje. Neustrašljivost, s katero je gledal ta človek smrti v obraz, mu je dopala. Pa Matvej Homjak obrekoval je carja, in tega mu ni mogel prizanesti Nikita Romanovič. Dal je znamenje borbem. Vajeni poslušati bojarja, in sami razjarjeni od predrznosti razbojnikov, nataknili so hitro zanjke jim na vratove in pripravljali so se izvršiti nad njimi smrtna kazen, kakersna je malo poprej grozila ubogemu mužiku.

Zdaj je mlajši izmej teh dveh mož, katera je velel knez odvezati od sedel, stopil k njemu.

— Dovolj, bojar, spregovoriti mi jedno besedo.

— Govori!

— Ti, bojar, storil si danes dobro delo, rešil si naju iz rok teh pasjih sinov, in midva ti hočeva poplačati dobro z dobrim. Ti, bojar, kakor se vidi, že davno nesi bil v Moskvi. A mi vemo, kaj se tam godi. Poslušaj nas, bojar. Spusti jih, pa tudi tega zlodja, Homjaka, spusti. Njih ni škoda, a tebe, bo-

sliši, da bode se osnovala za vse državne železnice na Dunaji generalna direkcija, poddirekcije pa tudi v drugih mestih.

Kakor se sliši, bode trgovinski minister zahteval 5.700.000 gld. dokladnega kredita za gradnje **ariberske železnice**. Ta večja potreba je nastala vsled tega, da se je delo pospešilo za poldrugo leto in da je bilo v prodoru več dela, nego se je prej mislilo.

Vnanje države.

O volitvah v **Srbiji** prihajajo vsak dan drugačna poročila. Zdaj se zopet sliši, da je samo 58 vladi prijaznih poslancev izvoljenih, drugi so pa večinoma prijatelji reda in miru, a kake politične barve so, se še ne ve. Kaj gotovega o teh volitvah se prej ne bo zvedelo, da se snide skupščina. Vlada bo sicer brez dvojbe imela večino, ker sam kralj imenuje 44 poslancev. Bivša ministra Novaković in Garašanin bosta imenovana vladnima poslancema v skupščini. Revizija državnih blagajnic je pokazala, da je 16 milijonov deficita, katerih odpade 4 1/2 milijona na ministerstvo Rističev in 1 1/2 milijona na ministerstvo Mijatovičev. Najbrž so pa dela te komisije jako pristranska in imajo največ nalog razne krivde sedanjega in Piročančevega ministerstva zvaliti na prejšnje vlade, da se ti kraljevi ljubljenci pokažejo v lepšji luči. Finančni minister Spasić misli pokriti deficit z upeljavo nove davkarske sisteme. — Bolgarski knez Aleksander je čestital srbskemu kralju k volilnemu rezultatu.

Italijanska vlada bode počakala poročila generalnega konzula Duranda v Trstu o postopanju konzula Zinka v Spljetu in o Padovanijevi sferi in potem se bo še le odločila, kaj storiti. — V soboto je bilo v italijanski zbornici posvetovanje o zahtevi državnega pravdnika, da bi se smelo proti poslancema Lovitu in Nicoteri sodnijsko postopati zaradi dvoboja. Minghetti je toplo priporočal, da zbornica dovoli sodnijsko postopanje. Crispi je Minghettijev govor hudo pobijal in navel, da 1863. leta, ko se je Minghetti sam kakor ministerski predsednik bil z Urbanom Rattazzijem, ni nikdo mislil na sodnijsko zasledovanje, in da je zbornica še pred šestimi leti, ko je vojvoda Di Cesaro v dvoboju usmrtil svojega protivnika, odbila sodnijsko zasledovanje. In potem je zbornica zavrgla zahtevo državnega pravdnika in laški poslanci se smejo v dvoboju biti mej seboj, kakor jim drago.

„Monde“ objavlja nek telegram **francoskega** škofa Puginiere v Tonkingu iz Honkonga, ki poroča, da je bilo 1 duhovnik, 22 verskih učiteljev in 215 kristjanov pomorjenih ter 108 kristjanskih misijonov razrušenih. — Francoska kamora je vsprejela vladno predlogo, kako zatreti javne manifestacije, klubov velikemu nasprotovanju opozicije s 337 proti 270 glasom v prvem branju. Vlada in opozicija sta bili zbrali vse svoje moči pri glasovanju. Navzočnih je bilo 544 poslancev, tedaj skoraj, vsa zbornica, zato je zmaga vlade tem sijajnejša.

Turški gouverneur v Drinopolji, bivši veliki vezir Kadri paša je umrl. Vsled nekega puntarskega gibanja v Macedoniji, ki je nevstalo vsled napada turške vlade na privilegije grške cerkve, obrnila se je porta na ruskega poslanika Nelidova, če sme preiskati samostan na Atoskej gori, kar je pa ruski poslanik odbil.

K Northcotevej nezaupnici vladi so se razen Lawsonovega dostavka v spodnji zbornici **angleškega** parlamenta predlagali še trije drugi dostavki. Labouchere se nadeja, da se bodo angleške čete poklicale iz Egipta, kakor hitro bode to mogoče brez nevarnosti za mir v Egiptu samem. Anglija naj pa varuje Egipet, ko bi bil napaden, Mac Farlane predlaga, da naj Anglija takoj prevzame protektorat nad Egiptom. Campbell pa želi, da bi se materijalna pomoč podkralju v neskončno ne podaljšala. Stroški za protektorat naj se poravnajo iz egiptovskih državnih dohodkov in naj imajo prednost pred obrestmi

državnega dolga. — Gladstone je zbornici objavil, da se vlada ni dogovarjala s Francijo o skupnem postopanju v Egiptu, da sploh kaj takega ne name-rava. Potem je izjavil svoje sočuvstvo do garnizij v Sudanu, a bode še le tedaj vlada objavila, kaj misli storiti, ko bode v debati mogla razviti svoje nazore. Da Gladstone ni hotel izjaviti nič določnega o bodočji politiki v Egiptu, to je potrdilo celo najlojalnejše liberalne kroge. In predvčeraj podpisovala se je mej liberalci neka zahteva na vlado, da naj vlada v egiptovskih zadevah pokaže vso energijo, da zopet pridobi zaupanje Egipta in Evrope,

Poslednja poročila iz **Egipta** neso nič kaj vesela. Sinkatski gouverneur je ukazal s smodnikom razrušiti forte, tope zabiti; potem se je podal s 600 vojakov broječo garnizijo iz mesta, katero so vso pobili sovražniki. Gouverneur in njega vojniki so rajši pali na bojišči, nego bi bili poginili glada za mestnimi zidovi.

Dopisi.

Z Dunaja 11. februarja. [Izv. dop.] Na novo imenovani tajnik kranjske deželne vlade gosp. dr. Russ je brat znanega državnega poslanca dr. Russa. Rojen je na Dunaji, kakor sem poizvedel, se je v Gradcu, kjer je študije dovršil, slovenščine popolnem naučil, da je je zmožen v besedi in pisavi. Bil je dozdaj v prezidijalni pisarni notranjega ministerstva, kjer ga hvalijo. Ker so Russ-i, kakor znano, po svojem starem očetu Dolenjci, ni čuda, da se tako lahko slovenščini privadijo. To nam je spet dokaz, da kri ni voda in da se zmožnosti, kakor boleznimi podelujejo od pradedov na unuke.

Ta gospod saj zna dobro slovenski. Jednako ne morem trditi v novoimenovanem obrtniškem nadzorniku za južne dežele. Dr. Pogatschnik je rodom nemški Korošec, ne zna slovenski in vender bo imel nadzorovati vse rudokopa, fužine in fabrike na Štajerskem in Kranjskem, kjer je na tisoče slovenskih delavcev in le manjšina nemških. Po političkem mišljenju pa je ta gospod, in to so besede „Tagespostime“, „ein Mann von deutscher und fortschrittlicher Gesinnung“. Od kod ima svoje za tako imenitni posel potrebne vednosti, ni znano, ker se je dozdaj le z mestno administracijo v Dunajskem Novem Mestu pečal. Čudno pa je, da se je Koroško, ki je sicer vselej pri skupnih zadevah bilo pridruženo, Štajerskemu in Kranjskemu, priklopilo Tirolskemu, s katerim prav nič skupnega nema. Da se tu ni oziralo na Slovence se ni čuditi, a nadzornik Rosthorn tudi italijanski ne zna, menda samo nemški.

Iz Zagreba 12. februarja. [Izv. dopis.] Mesto financijskega ravnatelja v Zagrebu ne bode popolneno, ker je imenovan podravnatelj in upravitelj tega urada finan. nadsovetnik Gjuro Raić, dosednji katastralni ravnatelj, a ravnateljsko mesto je ostalo pridržano Antonu Davidu, ki ima tedaj odpust, a služi mej tem v Serajevu. Raićevo imenovanje je pripisati uplivu bana grofa Khuena-Hedervarya, ki se je v Budimpešti poganjal za to, da bode to mesto pripalo rojenemu Hrvat.

Na financijskih zgradbah še vedno visijo mustasti grbi brez napisa, ter jih stražijo vojniki po noči in po dnevu, ker Magjari nemajo zaupanja do Hrvatov. Ti grbi, čeravno so brez napisa (nemi) govorijo dosti jasno, in pravijo, da Hrvatski narod ni gospodar v svojej domovini, nego da gospoduje Ko-

loman Tisza in namestnik mu grof Khuen-Hedervary. — Ta grof je jedva 30 let star in je majhne neznatne postave s vednim sarkastičnim smehljajem na ustnih. Majhena njegova postava je povod, da ga narod sploh imenuje „banek“, a smehljanje njegovo je zakrivilo, da mu je dr. David Starčević v sabornici zakričal: „Nitko neima prava vodja se smijati, najmanje pa ko madjarski sluga“.

Ne vsled hudih napadov Starčevcev, ne vsled jajcovanja dr. Lončarića, ampak vsled osnove adrese na cesarja, katero je predlagala saborska večina in o kateri so se posebno naglaševale za-sluge odstopivšega grofa Pejačevića ter doglavniku mu barona Živkovića, je ban Hedervary odgodil saborsko zasedanje tako naglo, da je to dejanje najbolj osupnilo vladino stranko, katera je imela rešiti najvažnejšo zadevo, namreč volitev svojih stipendistov, kakor se sploh imenujejo hrvatski zastopniki na ogerskem državnem zboru.

Letos bodo na Hrvatskem nove volitve za sabor, najprej se bode se stari sabor sestel, da razpravi avtonomni budget za leto 1884.

Organizacija političkih in sodbenih oblastij, katero sta pripravljala grof Pejačević in baron Živković, je sedanj ban opustil, da bi na laž postavil trditev Pozora, ki je rekel, da Hedervari vse pokvari.

Iz Trsta 11. febr. [Izviren dopis] Tržaško podporno društvo št. II. priredi v soboto 16. dan t. m. v gostilni „Re d' Ungheria“ (na stari cesti) svoj ples, katerega naj bi vsak dobro misleč obiskal, ker nam je „rebus sic stantibus“ tudi tega društva treba. Trst je velik, jedno društvo ne more vsemu kaj in ljudje so raznega mnenja. Podpirajmo toraj tudi to društvo, ker je vredno, da obstoji za narodno probujo. Ne pustimo ga hirati in zaspati, nekaterim gospodom v veselje, lahomom pa v posmeh. Zaradi tega naj bi se ga poprijeli slovenski delavci, katerim delavsko društvo v nekaterih zadevah ni po godu in še neso pri nobenem društvu upisani. Pisalo in delalo se je o svojem času, da bi se združili obe delalski društvi — kar bi bilo prekoristno za narodni živelj v Trstu — a nekemu velikemu gospodu to ni bilo po volji, in da si je bil zlat most napeljan, se je na drugej strani toliko trnja nasadilo, da ni bilo možno čez in združiti se. Kar je tedaj v tej zadevi zavlada la nejedinstvo, treba temu tudi na narodnej podlagi osnovanemu društvu priteči na pomoč, da ne propade, čeravno so ga njegovi ustanovniki popustili, ker nešo imeli dovolj ustrajnosti in so društvo ostavili na milost in nemilost.

Zadnje dejanje lansko leto v avgustu vržene bombe razpravljal se je te dni pred sodnijo. V 10. dan t. m. bile so sojene osebe, ki so napale in ranile A. Brehmerja sodelavca pri „Triester Tagblatt.“ Obsojeni so bili: Judri na 8 mesecev težke ječe, E. Alič (oče je od Škofjeloke doma) na 6 mesecev, Sfetc (bojda Svetec) na 4 mesece, Suban (Zupan) na 6 dni zapora, 30 gold. globe in posebe še za bolečine 14 gold., ker je jednega veterana ranil, Femelli na 5 mesecev in odgon iz Avstrije, ker je podanik italijanski. Poplačati morajo tudi sodnijske stroške.

Slovenski stariši! dajajte svoje odrasle sinove v slovenska društva, da vam jih ne bodo tujci za-

jar. A če pridejo nam v roke, Bog ve, da jih bom sam dal obesiti. Vrv jim ne odide, samo ti jih nikar ne pošiljaj k vrugu, ampak kdo izmej nas.

Knez je s strmenjem pogledal neznanca. Črne oči gledale so trdo in prodržno, temna brada pokrivala je ves spodnji del obraza, krepki in ravni zobje bili so bleščeče beli. Sodeč po njegovej obleki, šteli bi ga bili lahko za kakega meščana ali premožnejšega kmeta, pa on je govoril s takim prepričanjem, in hotel je, kakor se je videlo, tako iskreno obvarovati bojarja, da je knez začel pazljivejši ogledovati njegove poteze. Knez je opazil v njih pečat nenavadnega uma in opreznosti, a njegov pogled kazal je človeka vajenega zapovedovati.

— Kdo si ti, dragi moj! — vprašal je Serebrjani — in zakaj se poteguješ za ljudi, ki so te privezali k sedlu?

— Da, bojar, da ni bilo tebe, visel bi jaz mesto njih. A vender poslušaj mojo besedo, spusti jih; ne bo ti žal, ko prideš v Moskvo. Tam, bojar, ni tako, kakor je bilo poprej, neso več tisti časi! Ko bi mogel vse obesiti, jaz ne bi odgovarjal, zakaj bi jih tudi ne! A tako jih brez teh dovolj ostane v Rusiji; in še tukaj jih je deset ušlo; če se ta zlo-

dej, Homjak, ne vrne v Moskvo, pokazali bodo naravnost na te, in na nikogar drugega!

Kneza verjetno ne bi bilo prepričalo črnogledo pripovedovanje neznanca, pa njegova jeza se je že jela ohlajevati. Presodil je, da hitra razprava z zlodeji ne prinese mnogo koristi, a če jih izroči sodniji, morda odkrije vso druhal teh čudnih roparjev. Ko je natančno poizvedel, kje je najbližnji kazenski sodec, ukazal je staršemu borcu, da naj odpelje s tovariši ujetnike tja in objavil, da potuje on dalje z Mihejičem samim.

— Ti lahko pošlješ te pse h kazenskemu sodcu, — rekel je neznanec, — samo verjemi mi, sodec bode brž ukazal razvezati jim roke. Rajši jih ti sam razpusti na vse štiri strani. Sicer pa stori, kar hočeš.

Mihejič je vse to molče poslušal, samo praskal se je za ušesi. Ko je neznanec nehal govoriti, stopil je h knezu in globoko se mu priklonil.

— Milostljivi gospod, — rekel je, — morda pa ta vender govori resnico, da bo sodec spustil razbojnike. A če si jim že po svojej milosti smrt prizanesel, za kar tudi Bog tebe ne bo pozabil, ukaži vender, predno jih odpraviš, naštetim vsakemu

petdeset palic, da v prihodnje ne bodo morili in ropali.

In smatrajoč kneževo molčanje za soglasje, ukazal je Mihejič brž odpeljati ujetnike v stran, kjer je hitro in točno bila izvršena predložena kazen, vzlic vsem grožnjam in jezi Homjaka.

— To je najpametnejše! ... rekel je Mihejič, vračujoč se z zadovoljnim obrazom k knezu. — Z jedne strani je pravično, a z druge pa za nje nepozabljivo.

Neznanec je vidno odobral srečno misel Mihejiča. Zasmehljaj se je, gladeč brado, pa kmalu je njegov obraz dobil prejšnji izraz.

— Bojar, — rekel je on, — če že hočeš potovati s samim konjarjem, dovoli vsaj, da se ti midva pridruživa, potovati po samem je dolg čas, a vkupe bo nam kratkočasneje; sicer so pa nevarni časi, če bo treba zopet delati s pestmi, tudi osem rok več opravi kakor štiri.

Knez ni imel uzroka, da ne bi zaupal novima tovarišema. Dovolil jima je, potovati z njim, in po kratkem oddihu podali so se vsi štirje na pot.

(Dalje prih.)

peljevali, da ne boste imeli z njimi sramote. Sej imamo zdaj posebno lepo društvo za mladino in to je „Tržaški Sokol.“ V tem društvu gojé se mladenci v pravem narodnem duhu, da ne bodo postali renegatje in zasramovalci svojih slovenskih starišev in svojega slovenskega naroda.

Z notranjskih hribov v februarju. [Izv. dop.] (Dalje.) Število „winkelschreibarjev, zakonitih pisarjev-advokatov“ se je zadnji čas tolikanj narastlo, da se človeku dozdeva, kakor bi videl po letnem deževju v kadem gozdu gobe iz zemlje rasti! In mraz mu telesne živce pretrese, če opazuje kako se dandanes z zakonitim pisaštvom peča že slehern, komur je le najmanjša sposobnost dana za to malovečnatno opravilo! Človeku se že studi naraščaj te svojati!

Ljudstvo, stranke pa se v sedanjih dneh, dejal bi, že z nekim nagnenjem, da, še celo s popolnim zaupanjem obračajo do omenjenega „winkelschreibarskega kora“, pri vsem tem, da jih le-ti breznačajneži od spred in zadaj pehajo, — ker jim je malo mar za strankino korist, temveč pred očmi le „šnops“ in „podčepna“, in druga dilekatna „plojdra“ različnega — fabrikata! In če pogledamo in zasledujemo jeden trenotek to in tako „winkelschreibarsko“ bitje, tedaj, ko si je vrag napolnil svoj žep z groši našega kmeta, ali kogar koli, pokaže se nam stoprav v pravej — originalnej podobi! Lejte! ta spaka se krohotu in zvija veselja za hrbotom osebe, ki jo je ravnokar izpred oči zgubila! Umeje se samo po sebi, da ima tako pisaško budalo povsem povod — k norčevanju in raznim burkam, vsaj ve pre-dobro, da mu svobode nihče ne krati! ...

Pri vsem tem je vendar pri našem ljudstvu vsak jedernat pouk, sleherni svarjenje, in dobrohoten svet — premnogokrat „glas vpiočega v puščavi“ t. j. „bob ob steno!“ — Terpljenje — materijalna rana in druge, kmetijski stan rušeče nezgode nositi mora se ve da ono samo, in vendar bi se jim lahko izognilo! — Vprašati zamore zdaj kdo: Ali je „zakotno pisaštvo“, ali so „winkelschreibarji“ kaj škodljivi našemu kmetškemu stanu? Ali sploh vsakateremu brez koristi, ki se ukvarja s tacimi ljudmi?

Odgovor: Da! Kdor „winkelschreibarjem“ v pravnih ali jednacij zadevah kakšno drugo sposobnost pripisuje, nego ono „schwindelna“ — „oderuštva“, ta se je gotovo s pametjo sprl, ali jo doma pozabil, kajti drugače bi že skušnja sama učiti morala, da je temu narobe! I. t. d. — dejal sem že v začetku, da definicije ne bodem podajal o „winkelschreibarjih“, ljudeh, ki se bavijo s poslom ničvredne vrste, in s svojo puhlo podlago vednosti drzno le po tem segajo, kar je poštenemu človeku gnjusobna že misliti.

Ne namenjen preveč daleč segati o tej zadevi, in ne do korenine preiskovati „winkelschreibarijo, zakonito pisaštvo“, hočem le o kratkih potezah še to prefino „zadrugo“ svetu predstaviti.

Marsikje se je že trdilo, češ: „Winkelschreibarjev“ ste dve sorti ali vrsti: patentirani in natur-„winkelschreibarji“, in druge se je oporekalo, da so prvi bolj „rafinirani“ nego zadnji! Vprašanje je zdaj: kateri „winkelschreibar“ je več „pulfra“ vreden. (Konec prih.)

Občni zbor c. kr. kmetijske družbe kranjske.

(Konec.)

Cesarski svetnik g. Murnik poroča o predlogu Novomeške podružnice, naj bi se pravila c. kr. kmetijske družbe predručile tako, da bi smeli udje, glasovati tudi po pooblaščenih. Temu predlogu, pridružile so se i podružnice v Metliki, Radovljici, Ribnici, Trebnjem, Mokronogu, Idriji in Vipavi. G. Murnik pravi, da bi po tej prenapredbi bilo udom, ki ne pridejo k občnemu zboru, popolnem prosto, pooblaščati druge v Ljubljani bivajoče ali v zbor priselje ude. Cenralni odbor ne more priporočati tega predloga, kajti bil bi družbi le v kvar in zgodilo bi se lahko, da bi predsednik in tajnik imela po 15 pooblastil in bi zastopala sklepno večino zbora. Člani prihajajo k občnim zborom tudi zaradi razprav o važnih točkah. Ako se uvedó pooblastila, marsikateremu ne bode, češ, pošljem pooblastilo in pismo, pa je tudi opravljeno. Ravno mnogobrojna osobna udeležba je važna pri občnih zborih in daje tudi sklepom občnega zbora večjo važnost. Ni vse jedno, ako se reče, bilo je navzočnih 30 in več članov družbe, ali pa če se navaja navzočnih je bilo 10 in vsaki imel je toliko pooblastil,

da je bilo zastopanih 200 ali 300 udov. Zaradi tega cenralni odbor ne more priporočati te spremembe, ki bi se pa itak skleniti ne zamogla, ker ni za to dovoljnega števila udov.

Gospod Ogulin navaja v utemeljenje svojega predloga, da prevelika oddaljenost večine podružnic, brani udom občne zборе obiskavati, deloma zaradi stroškov, deloma zaradi izgube časa. Tako se zgodi, da nekatere podružnice neso pri zborih po nikomur, nekatere pa le po tistih udih zastopane, ki dohajajo zaradi drugih opravil. Treba je pozornost obračati na to, da šteje c. kr. kmetijska družba kranjska 720 udov, a pri zadnjem občnem zboru 15. novembra 1882, bilo je, ako se došteje 12 cenralnih odbor-nikov, navzočnih le 39 članov. Iz te številke pač ni razvidno, da bi se družabniki za občni zbor mnogo zanimali, temveč ravno narobe. To žalostno nezanimanje udov pa ima svoj vzrok v prepričanju, da tudi ni moči najvažnejšim in najpravičnejšim predlogom pridobiti večino v občnem zboru, ako isti ne ugajajo večini, ki se sestavlja iz udov cenralnega odbora in bližnjih podružnic. Udje bližnjih podružnic pridejo lahko brez posebnih stroškov k zborovanju, in imajo tako monopol odločevati v važnih zadevah, za oddaljene člane pa ni tako lahko, ker §. 20 društvenih pravil ne pripušča pooblastil. Ta nedostanost zamore se odpraviti le po prenapredbi ali prav za prav dopolnitvi §. 20. Govornik pravi, da hoče svojemu predlogu z dne 25. oktobra 1883 odvzeti grajano ostrost, da ga hoče omejiti in zjednačiti z določbami §. 8 pravil c. kr. kmetijske družbe v Pragi in nasvetovati, da vnani udje smejo volilno pravico izvrševati po pooblaščenih in da se smejo po pooblaščenih zastopati pri vseh zborih, a da jeden pooblaščenec ne sme imeti več nego pet pooblastil.

Nasvetovano dopolnenje §. 20. ne uvaža nikakoršne abnormitete, ne deluje na to, da bi imeli od Ljubljane bolj odstranjene podružnice, večje pravice, ampak deluje le v tem smislu, da imajo udje pri jednaki plačilih, tudi jednake pravice.

Še drugi nedostatek ima §. 20, da podružnice, kot moralne osebe, nemajo nemaj nobenega glasu in da se brojijo le glasovi odposlancev podružnic. Gotovo bi bilo pravično, da bi podružnice kot take, katerih delavnost raste s številom udov, po razmerji števila udov imele glasovno pravico, kajti neopravičeno je, da podružnice v Kočevju z 5, Ložu s 6, Senožečah s 5, Trzinu s 4 udi bi imele ravno toliko upliva in glasov pri občnem zboru, kakor jako številne podružnice Kranj, Metlika, Novo Mesto in Ljubljana.

Ta nedostatek je v pravilih kmetijske družbe v Solnemgradu s tem odpravljen, da §. 30 določuje, da ima podružnica, ako ima 30 članov jeden glas, ako ima 60 članov dva glasa in tako naprej za vsacih 30 udov jeden glas več, brez ozira na došle odposlance, kateri imajo itak vsi glasovno pravico.

§. 21. kmetijske družbe v Inomostu dovoli vsakej podružnici dva glasa.

S stališča pravičnosti kaže, da je določba pravil Solnograške kmetijske družbe pravilnejša, tedaj je umestno, se iste poprijeti in §. 20 v tem smislu popraviti, da bi se odslej glasil:

„Vsi udje družbe imajo glasovno pravico.

Unajni udje, to je taki, kateri daleč od Ljubljane stanujejo, zamorejo svojo glasovno pravico izvrševati po pooblaščenih izmed pravih ali častnih članov,

Pooblaščenec smejo k večjemu pet udov zastopati in tedaj poleg svojega, le še pet glasov oddati.

Tudi podružnice kot take imajo glasovno pravico po svojih odposlancih, ako štejejo 30 udov imajo jeden glas, za vsacih 30 udov jeden glas več brez ozira, koliko je prišlo družbenikov k zboru.

Odposlanci imajo pravico oddati tudi svoj glas.“

Društveni predsednik baron Wurzbach pravi, da o predlogu gospod Ogulina se ne more več definitivno obravnavati, ker je zbor nesklepčen postal.

Gosp. Ogulin zakliče: „To je znamenje male brige za kmetijske koristi!“

Gosp. Dežman nasvetuje, naj se g. Ogulina predlog izroči cenralnemu odboru.

G. Murnik pravi, da je predručeni predlog g. Ogulina vse pozornosti vreden. Prejšnji, kateri ni števila pooblastil omenjeval, bil je nevaren, ta pa ni, in cenralni odbor ga bode natanko pretehtal in prihodnjemu občnemu zboru stavlil svoje nasvete. Potem se zborovanje ob 12. uri sklene.

Domače stvari.

— (Presvitli cesar) podaril je za popravo podružnice v Gorapeki 50 gld., požarni straži na Vrhniki pa 80 gld.

— („Sokolov“ jour-fixe) v soboto večer v Čitalnični restavraciji obnesel se je zopet dobro; vkljub drugim raznim veselicam, ki so bile ta večer, vdeležilo se je večera prav mnogo „Sokolov“ in pevcev. Reditelja večera, gg. Justin in Perdan, priredila sta prav zabaven spored, pevske in komične točke, zadnje želeli bi si bili malo daljše, predavale so se v občno pohvalo in priznanje. — Rediteljema prihodnjega jour-fixe, ki bode dne 8. marca izvolila sta se gg. M. Armič in J. Pajk.

— (Šišenska Čitalnica) praznovala je spomin svojega sorojaka „V. Vodnika“ 126 letnico, pretečeno nedeljo v prostorih Kozlerjeve pivarne prav lepo. Veselico obiskalo je razun društvenikov še mnogo gostov iz mesta, in počastil jo je tudi c. kr. okrajni glavar gosp. Mahkot. Dvorana bila je izredno bogato okinčana z zrcali, slikami, zastavami in zelenjem. Za Vodnikovim kipom z lovorovim vencem obstavljenim s cipresami razpeta je bila društvena zastava. Spored besede vršil se je vse skozi pohvalno. Po ouverturi govorila je gospd. Zorova po g. Kodru zloženi prolog; storili so vsega priznanja vrednemu govoru možki in mešani zbor, katere je vodil g. Stegner, in gluma „Garibaldi“, takemu večeru in prostoru kaj prikladna igrice, se je prav dobro predstavljala. Mnogobrojno občinstvo je s popolno zadovoljnostjo prestopilo preko besede k plesu ter se radovalo do jutra.

— (Zasluzeno priznanje) moramo izreči mestnemu magistratu Ljubljanskemu, oziroma njegovim nadzorovalnim organom, da je dal ulice po mestu tako zgodaj in tako izdatno posuti. Take marljivosti in točnosti ne pomnimo še doslej.

— („Društvo tiskarjev, kamnopiscev in kamnotiskarjev za Kranjsko“) imelo je preteklo nedeljo 10. t. m. popoldne ob 2. uri v društveni sobani v Knežjem dvoru svoj redni občni zbor v navzočnosti vladnega zastopnika g. Mihaliča. Gosp. predsednik Luka Breskvar otvoril sejo, ter poudarja v svojem daljšem, jako dobro in temeljito sestavljenem poročilu delovanje društvenega odbora v preteklem letu. Posebne važnosti je bila Gutenbergova slavnost, zvezana s 50letnico g. J. Lindtnerja, katerega je Nj. Velikanstvo odlikovalo s srebrnim križcem za zasluge. Vsacemu bode ta slavnost pač še dobro v spominu, ko se je vršil ves program v občno zadovoljnost vsega navzočnega občinstva. A kmalu za jasnim lepim dnevom pridrvé se črni oblaki, strele zabavljajna leté iz ust in peres „iz rajha“ semkaj privandranih Nemcev; jeli so kruto napadati domačine. Društvo je bilo primorano nastopiti „ofenzivo“ proti tem hujskačem, kateri jedini so krivi vsega društvenega razpora. Vršil se je napad za napadom, jeden hujsi in nesramnejši od drugzega, toliko časa, da je bila večina naših domačinov prisiljena, izbacniti iz svoje srede tri najbolj sumne rogovileže. — A to dalo je povod, da so jeli razjarjeni Nemci še huje naskakovati in po raznih časopisih napadati še nesramnejše naše domače tiskarje. Ker so vsi ti napadi bili brezuspešni, odločili so se od teh; ustanovili svoje lastno društvo skoro jednacega imena, katerega je slavna vlada tudi potrdila. A mi jim želimo veliko srečo, ali bolje „Gut weg!“ Sedaj bode se vsaj zopet povrnil mir v društvo, ter bode društvo zamoglo delati le za se in za blagor svojih družabnikov. — G. predsednik spominja se tudi vseh blagih podpornikov in dobrotnikov v pretečenem letu, kakor slavne kranjske hranilnice in g. prof. Levca in drugih, kakor tudi vseh onih, ki so brezplačno društvu časopise prepuščati blagovolili, na kar se zbor v znamenje hvaležnosti vzdigne s sedežev. — Denarno stanje društva v preteklem letu je slednje: Blagajnica za podporo bolnih in onemoglih društvenikov ima 7.234 gld. 57 kr. premoženja. Blagajnica za izobraževanje in podporo brezposelnih svojih članov 332 gld. 22 kr. Skupnega premoženja 7.566 gld. 79 kr. — Občni zbor je jednoglasno zavrgel list „Vorwärts“, kateri je prejemal le hujskajoče dopise proti našim domačinom; opravičenju in obrambi naših pa nikdar, ter mesto istega naročil jednoglasno nov strokovnjaški list „Tipografijo“, izhajajočo v Zagrebu, za vsacega uda po jeden izvod. — Društvenim zdravnikom bil je zopet jednoglasno vsprejet g. dr. J. Derč. — Na to sledila je volitev odbora in voljeni so bili: Predsednikom g. L. Breskvar;

podpredsednikom g. Zeplichal; blagajnikom podpornega odseka g. J. Kozelj; blagajnikom izobraževalnega odseka Al. Majer; zapisničarjema gg. A. Bonač in Iv. Pajek; knjižničarjema gg. J. Pance in A. Sterlekar. — Konečno sklence zbor, da se ima nekaj točk pravil premeniti, posebno o pridržanju svojih udov na tujem.

— (Za slovenske zdravnike.) V mestu Velikovecu na Koroškem razpisana je služba zdravnika. Prošnje se imajo ulagati do 24. t. m. — Ker bode imel zdravnik v mestu in bogatej okolici njegovej — kakor čujemo — lepo privatno prakso in je želeti, da bi se na Koroško začeli naseljevati narodni zdravniki, opozorujemo na ta razpis slovenske zdravnike. Natančnejši pogoji poizvedo se pri Velikovškem županstvu.

— („Hrvatski Sokol“) imel je 11. dan t. m. svoj prvi sijajni ples v novem društvenem poslopi. Akoravno še ni vse dogotovljeno, skazale so se vendar dvorana in galerije popolnoma povoljne in dovolj prostorne za 900 oseb — toliko je bilo obiskovalcev. — Vsi prostori bili so bogato in fino okrašeni, za razsvetljavo bilo je dobro skrbjeno v dvorani bili so 3 lustri, jeden s 50, dva po 12 plinovih plamenov, na galeriji gorelo je 100 sveč. Plesalo se je marljivo in vztrajno. Četvorko plesalo je 128, kotiljon 94, Kolo 88, Besedo 32 parov. Kot novost omeniti je „Sokolke“, novega po g. Coroneli-ju društvu posvečenega plesa. Vsi deležniki so polni hvale o novih društvenih prostorih in o sijajnem uspehu plesa.

— (Tržaško podporno društvo) uljudno vabi p. n. gospode ude in tudi druge k plesu, katerega bode imelo, dne 16. svečana, v soboto, pri Re d' Ungheria (A. Digles) v spodnji sobani (salonu) Via Commerciale. Igrala bode gledališka godba. Med počitkam bode srečkanje na pet izvrstnih dobitkov. Čisti dohodek je odločen v društveni fond. Ustopnina za gospode 50, a za gospe 30 kr. Začetek ob 9. uri in traja do 5. zjutraj. Ustopnice se bodo prodajale do sobote v društveni pisarni, Via del Torrente št. 34. I. nadstropju, in v soboto od 8. ure naprej pri ustupu.

Telegram „Slovenskemu Narodu“:

London 13. februarja. Gornja zbornica: Po izjavah Granville-a o položaji v Egiptu vzprejel se je grajalni predlog Salisbury-a s 181 proti 81 glasom. — Spodnja zbornica: Po enakih izjavah Gladstone-a se je naposled debata o Northcote-jevem grajalnem predlogu odložila. Labouchere naznani odstop Bradlaugha in predlaga novo volitev. Churchill predlaga naj se debata odloži. Ta predlog je z 203 proti 145 glasom zavržen. Sklenila se je nova volitev.

Razne vesti.

* (Pater Beckx), znani general jezuitskega reda obhajal je v 8. dan t. m. v mestu Fiesole na Toskanskem svoj 90. rojstni dan.

* (Iz Astrahana) se piše: Število v 4. dan t. m. na ledeni plošči v Kaspiskem morju odplavljenih ribičev znaša 150. O njih osodi še ni nikakih poročil.

* (Čuden slučaj) V Belfastu ponesrečil se je nedavno nek delavec po imenu John Coulter, ki je že dvajset let delal v tamošnji ladjedelnici. Pri ogledu mrliča se je pokazalo, da ni bil delavec, ampak delavka, ki se je v moško obleko preoblekla, in kakor mož služila kruh. Tako se je glasila razsodba zdravnikov. Pa čudo, oglasila se je neka

ženska, da je soproga pokojnika in trdi, da se je z John Coulterom pred 29 leti poročila, ter z njim dolgo srečno živela, potem se je ločila od njega, ker se je on udal pijančevanju. Prosila je, da se jej izroči mrlič, da mu ona preskrbi pogreb. Zdravniki pa ostanejo pri svojem prvem izreku, da je John Coulter bil ženska.

Čast. društvenikom „Sokola“

naznanjamo, da je društvo „Sokol“ vabljen na ples, ki ga priredijo v 16. dan februarja t. l. v steklenem salonu kazine gospodje šikovniki domačega pešpolka baron Kuhn št. 17.

Odbor „Sokola“.

Poslano.

Gospod Š—je, postranski profesor in prihodnji, iz reptiljen-fonda plačani ex offio-žurnalst, drgne se v včerajšnji številki „Slovenca“ tudi ob mojo osebo, ter me uničuje s tisto genijalno ironijo, ki se nabaja samo pri historikih in — nemških profesorjih. V odgovor samo to-le:

- Če bi jaz v klasičnem starem veku iskal rojstnega mesta za profesorja Š—jeja politično modrost, ne podal bi se v Tebansko mesto, temveč v — Abdero.
- Čudim se samo, da gospod profesor, ki ravno sedaj nosi pod svojim srcem prihodnji vladni revolver, tudi te prilike ni porabil, da bi bil po obrabljenem receptu „prezaslužni deželni predsednik, preizvrstni deželni predsednik, kakor ga Kranjska še ni imela itd.“ nekaj slave zapel gospodu baronu Winklerju!
- Če bo „Slovenec“, ki hoče, kakor se kaže, postati glasilo „liberalnim“ Slovincem, gospoda Š—jeja še kaj časa pod streho jemal, potem bomo res prepričani, da mu služi koruza dispozičijskega fonda v hrano.

V Ljubljani 13. februarja 1884.

(106)

Dr. Ivan Tavčar.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
12. febr.	7. zjutraj	742.44 mm.	+ 1.0°C	brezv.	megla	0.00 mm.
	9. pop.	743.78 mm.	+ 7.9°C	sl. vzh.	obl.	
	2. zvečer	744.86 mm.	+ 5.4°C	brezv.	obl.	dežja.

Srednja temperatura + 4.8°, za 5.2° nad normalom.

Tržne cene v Ljubljani

dné 13. februarja t. l.

	gld.	kr.
Pšenica, hektoliter	8	12
Rež,	5	85
Ječmen	4	87
Oves,	3	9
Ajda,	5	36
Proso,	5	53
Koruza,	5	50
Leča	9	—
Grah	9	—
Fižol	10	—
Krompir, 100 kilogramov	3	9
Maslo, kilogram	—	94
Mast,	—	86
Speh frišen	—	62
„ povojen,	—	72
Surovo maslo,	—	85
Jajca, jedno	—	2
Mleko, liter	—	8
Goveje meso, kilogram	—	62
Telečje	—	68
Svinjsko	—	58
Kostrunovo	—	40
Kokoš	—	55
Golob	—	18
Seno, 100 kilogramov	2	23
Slama,	2	5
Drva trda, 4 kv. metre	7	—
„ mehka, „	4	50

Tujci:

dné 12. februarja.

Pri **Sionu**: Kolinek z Dunaja. — Plentl iz Gradca. — Löwy z Dunaja. — — eig-leim iz Krškega.

Pri **Malič**: Barth z Dunaja. — Xandrame iz Trsta. — Welter z Dunaja. — Lampe iz Zagreba. — Klobučarič iz Fužin.

Livarna za železo in tovarna za stroje G. Tönnies-a v Ljubljani

kupuje

lito železo, baker in rumeno kovino

po najvišjih cenah.

(96—2)

Isto tam dobé dobri livci stalno delo.

Od visoke vlade

švedskega kralja
privilegirani

Brezov balzam.

Že sam brezov sok, kateri teče iz breze, ako se navrtja njeno deblo, je od pamtveka znan kot najizvrstnejše lepilo; ako se pa ta sok po predpisu izumitelja pripravi kemičnim potom kot balzam, zadobi pa čudovit učinek.

Ako se namaže zvečer z njim obraz ali drugi deli polti, ločijo se že drugi dan neznačne luskine od polti, ki postane vsled tega čisto bela in trda.

Ta balzam zgledi na obrazu nastale gube in kozave pike ter mu daje mladostno barvo; polti podeluje beloto, nežnost in čvrstost; odstrani kaj naglo pege, žoltavost, ogerce, nesno rudečino, zajedce in druge nesnažnosti na polti. Cena vrču z navodom vred 1 gld. 50 kr.

Zaloga v Ljubljani pri Jul. pl. Trnkoczy-ji lekarnarji; glavna zaloga na Dunaji pri W Henn-u

(511—12)

Dunajska borza

dné 13. februarja t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	79 gld.	80	kr.
Srebrna renta	80	40	—
Zlata renta	101	45	—
5% marca renta	94	95	—
Akcije narodne banke	844	—	—
Kreditne akcije	306	50	—
London	121	45	—
Srebro	—	—	—
Napol.	—	—	60 1/2
C. kr. cekini.	—	—	70
Nemške marke	59	30	—
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	123	—
Državne srečke iz l. 1864.	100 gld.	172	—
4% avstr. zlata renta, davka prosta.	101	50	—
Ogrska zlata renta 6%	121	70	—
„ papirna renta 5%	90	10	—
5% štajerske zemljišč. od. ez. oblig.	87	80	—
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	116	75
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	120	25	—
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	106	—	—
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	105	25	—
Kreditne srečke	100 gld.	173	—
Rudolfove srečke	10	20	—
Akcije anglo-avstr. banke	120	114	75
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	227	60	—

Vajenega koncipijenta

z legalno prakso vzprejme tako

dr. Gregorič,

(104—2)

odvetnik v Ptui.

Mala kramarija

na Kranjskem odda se pod jako ugodnimi pogoji. Ta kupčija daje nekaj stotakov čistega dobička na leto, in je primerna za neoženjene ali oženjene osebe, posebno pa za krojače, druge obrtnike in šivilje, kakor postranski zaslužek; odda se za 200—300 gold. — Natančnejše se izve v Fr. Müller-jevem anonejskem bureau v Ljubljani. (100—2)

Prodaja hiše.

V Šmartnem pri Litiži se iz proste roke prodaja hiša št. 23, stoječa na dobrem kraju, na trgu, prav tik cerkve, pripravna za vsako kupčijo, v kateri je zdaj pri tleh cementarija, c. kr. poštni urad in pekarija. V prvem nadstropju st. dve stanovanji po 3 sobe in vse, kar k njim pripada. S hišo se prodaja še jedno stransko poslopje, njiva, travnik in del gozda. Več se zve pri lastniku F. K. v hiši samej. (101—2)

Posušene zdravilne

zelišča, korenine in cvetje,

kakor tudi (107—2)

suhe borove mladike

kupujejo se po visoki ceni v vsaki količini. Ponudbo naj se pošljajo upravnistvu tega lista pod A. R. S. 107.

Umetne

(32—10)

zobe in zobovja

ustavlja po najnovejšem ameriškem načinu brez vsakih bolečin ter opravlja plombovanja in vse zobne operacije

zobozdravnik A. Paichel,

poleg Hrdeckyjevega mostu, I. nadstropje.

3000

2 (788—15)

ostankov prepróg

(po 10—12 metrov) pošilja po poštnem povzetju

— ostanek po 3 gld. 80 kr.

L. Storch, tovarnik v Brnu.

Ako bi se blago ne dopadalo, se more zameniti.